

Третий сонетъ.

Человѣчество.

Spes inanis!

Въ усопшитѣ столѣтїя апостоли безбройни
Едно сж проповѣдвали ученѣ на тълпитѣ:
„— Живѣйте въ миръ! —“ О купища отъ стрѣвъ въ полята бойни,
О черепа и кокали въ гнѣздата на орлитѣ,

Вий ни показвате тѣзъ рѣчь печална — Миръ — що значи:
Миръ! Сирѣчь опълчаванѣ на брата противъ брата!.
Миръ! Сирѣчь майката която за сина си плаче!.
Миръ! Сирѣчь бунтъ въ колибата и звѣрщина въ палата!

Миръ! Сирѣчь гладъ на лѣво и прѣсищанѣ на дѣсно!
Миръ! Сирѣчь тукъ несвѣсенъ стонъ, тамъ тържество несвѣсно!
Миръ! Сирѣчь неизмѣнната, ужасната Поема

На Земний Хаосъ, — Гнетътъ на Сждбинитѣ, — Тѣглото! . . .
. . . Апостоли измамени, не, миръ тукъ — долу нема, —
Човѣкъ е за човѣка вълкъ, — и мощно ѣ само Злото!

